

THEOPHRASTI DE CAVSIS PLANTARIBUS LIBER. I.

Genera dulcis saporis haberi multa
 Dulce principiū saporis amarum & odoris
 Cur in plantis omnes sapores praeter laetum spectentur.
 Quare salicet aliquibus plantis
 accidat aliquatenus.
 Quare amaritudo aliquibus partibus plantarum accidat.
 Qui saporem hūdi siccium intelligat
 Vinum ex ordeō, & tritico.
 Cur saporem odoreisque non totis
 plantis sed pluribus interē tribuan
 Cur partes in planta crispietas aliae
 aliis habeantur.
 Cur aliquando radices dulces sunt;
 cetera non sunt.
 Cur aliqua redolēt siccā nō recētia.
 Quibus plurim & quodlibet saporem principiū
 De uariis nominibus succorum.
 Cur alia caulibus succum alia radibus fundant
 Cur in eadem planta diversi odores
 saporeque habentur.
 Cur aliquā cū uitēt mādanā nō siccā
 Cur radices aliquibus & culenā
 folia ingustabilia aut contra.
 Non omnibus omnia sapere.
 Cur sica alia gustu suauia sit nō uidia
 De uenenois plātis siue medicatis
 Cur ptes eoz medicatæ sint tantu
 Aliū ager ad alia medicamenta utilē eē
 Decauia odorum; cur in eadem pl
 anta ptes aliae odoratæ aliae iodore
 Cur flores iatboribus odoratiores
 sunt qui minores:
 Cur inflore oder sit aut non sit
 Cur dulcia minus oleant:
 Cur odor ubi acrimonia:
 Quibus locis odorata nascantur
 Odorūz alios ualidos alios iſit mos
 esse; & qui in luccis durent:
 Debilia celeriter evanescere:
 Quae nimius ex hincata d'terius oleat
 Cur flos eoz; quæ toto corpore odo
 rata sunt non spiret:
 Cur fructus agrestes suauius oleant
 suis urbanis.
 De cā odoris in uino: uinūz morale
 Si in succo est gratia saporis & odor
 de succo prouenit qualis uterq; sit:
 Cur aliqui flores distantes odo ratio
 re sint quam proximi:
 Odores matutinis reportibus uehem
 tius fragrant helisperis herba:
 Quæ exas plantis ad odorem redo
 lendum aptissima:
 Quibus rebus odores hebetentur:
 Cur arcu caelesti odores excitentur:
 Cur incensa redoleant:
 Cur animal nūluz odoratū fere sit:
 Cur aliquā fetida hōi odorata sit brutis
 Saporem odoresq; agri cæti alimonie
 ratione consistere
 Cur nō oē odoratūz locis calidis pueia et
 De myrtis ægyptiis cur odoratissimæ i
 bi (sit cū cetera odoratæ nō gignātur
 Cur cetera in ægypto præter myrtuz
 odorata non sint:
 Ratio odoꝝ quoꝝ loca frigida redunt
 hiris illirica:
 Cur cæpæ & allia odorem suauitatem
 faciant prope lata
 Quæstio cur aq; non accipiat odorem
 & cur uinum & oleum accipient:
 Vnguentarii cur odores i oleo reponant
 Quæ siccā odorē potissimum suscipiūt
 Quæstio uenatoria:
 Cur odoratiora sint alia ex urbanis
 alia ex silvestribus:
 Cur uestigia leporum autumno pr
 cipue redoleant:
 Finis Tabole,

ex suo se
 mīe plā
 tas om
 nes pdire
 illoq

Quibus
 mlti mo
 di ueni
 ant geni
 ture: aut
 ostra pau
 cieres.

Lantarum complures esse generationes: & quot: &
 quæ sint: inter historias: antea exposuimus. Sed
 quum non om̄s omnibus cōueniant: apte profecto
 agetur: si nunc: quæ qbusq; tribui debeat: quasq;
 ob causas: explanemus. Ergo generatio: quæ semi
 ne administretur: cōis omnium plantarum semen produ
 centium est. Om̄s &, n. illæ creari semine queunt: quod
 ita fieri: & sensu exploratum certe habemus: & ratione
 fortassis necessarium. Natura enim: quum nihil frustra
 agere solita est: tum uel maxime in his: quæ prima: potissimaq;
 consistunt: finis rationem inspectat. Primum autem: & potissi
 mum semen est. Igitur semen nisi generare queat: frustra sit ne
 cesse est. Si quidem semper generationis caula semen proueniat:
 atq; ad id officium natum penitus sit: quod: uel ex ceteris quoq;
 omnibus: haud dubie intelligi licet. Sed quod in plerisq; agrico
 læ semine uti non consueverint: quia scilicet sponte celerius pro
 deunt: adolescentq; ulq; non facile in quibusdā: tam arborib;
 q; herbis: semen accipi possit: idcirco nonnulli: semine creari oīa
 posse: negarunt: q;q id in fisis: ut inter historias dictum est: lati
 simē pateat. Sed sit certe illoꝝ germinatio aliter: nisi quid ex iis:
 quæ sponte prouenient alimenti confluuo: aut putredine: uel
 potius imutatione naturali: creatum extiterit. Constat igitur ge
 nerationem: quæ semine agatur: plantarum cōium esse cōunē.
 Sin aut: pleraq; nō desint: quæ mō utroq; uidelicet: & semine: &
 sponte: ualeant procreari. Absurdum id haud quaꝝ putari oportet: qnq; quidem: & animalia quædam: tam ex coitu uenereo: quæ
 ex terra: creātur. Itaq; sit: ut generationes: pro singulorum pro
 pria natura sequātur. Quæ, n. sica simplicia minusq; plantigera
 extat. Hæc ut ita loquar: nullū serendi genus admittunt. Neq;
 enim auulsionis: neq; rami. Auulsionis inquam: quoniam quæ
 simplicia exeunt: carent eo: quod auellere possit. Rami uero: &
 surculi: quia sint siccissima semper enim quod germinaturq; est:
 aliquem humorem habere ingenitum: eundemq; seruare posse:
 oportet. Quod quidem a natura siccis: negatū penitus est. Hæc
 enim ubi dempta ex arbore sint: q;primum diffitantur: euaporan
 turq; simul oīm calorem sibi innatū amittunt. Hæc ob eiusmōi
 causas nequeūt germinare. Cetera nimisq; queunt: ut pote: quæ
 media quadam temperie caloris: humorisq; constent. Valeatq;

